

om at styrke lokalradio og -tv, her gør det stik modsatte. I stedet for at bidrage til at understøtte debat, dialog og sammenhængskraft i de nye kommuner svækker man de nære, lokale radio- og tv-medier.

Efter mindretallets opfattelse fjerner regeringen med dette lovforslag enhver lokal og kommunal indflydelse på, hvordan den fremtidige mediesituation skal være i lokalområderne, til fordel for en stærk centralisering af magt og bemyndigelse hos kulturministeren.

Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten vender sig imod, at store dele af lovgivningen på området nu lægges over i en bekendtgørelse og dermed giver ministeren endnu større bemyndigelser med hensyn til de lokale medier. Også muligheden for fortsat at have en rekursinstans fjerner regeringen ved at nedlægge de lokale radio- og tv-nævn til fordel for et centralt radio- og tv-nævn, hvis afgørelser ikke kan ankes. Man burde i stedet oprette færre lokale nævn, der afspejler de nye dækningsområder og de nye kommunale grænser.

Mindretallet mener også, at der efter flere års udsultning er behov for en økonomisk oprustning af tilskuddene til de lokale græsrodsradio- og -tv-stationer. Det synes, som om regeringen går den modsatte retning gennem forenklingen af tilskudsreglerne. Mindretallet frygter, at næste skridt fra regeringens side bliver den allerstørste forenkling, man kan gennemføre: at der slet ikke gives tilskud overhovedet til græsrodslokalradio og -tv.

De to partier er således meget kritiske over for de nye tilskudsregler, som loven lægger op til, idet disse generelt vil betyde forringelser for en række lokale radio- og tv-stationer. Ikke mindst den nye regel om, at genudsendelser ikke indgår i beregningstilskuddet for stationerne, har stor negativ betydning og formentlig blot vil betyde, at der vil blive udfoldet store bestræbelser på at pakke genudsendelser ind i småkorrektioner og nye datoangivelser.

Regeringens ønske om at sælge lokal-tv-sendemulighederne i et samlet kommercielt udbud fører efter mindretallets opfattelse reelt til nedlæggelse af mange af de nuværende lokale tv-stationer. Det fremgår klart af mange af de høringsvar, der er modtaget til lovforslaget. Det er utrolig vigtigt, at der i Danmark er elektroniske medier, som med udgangspunkt i de lokale mil-

jøer formidler nyheder, debat og programindhold med lokalt stof. Det har stor betydning for borgerne i lokalområderne, men det har ikke mindst stor betydning for den demokratiske udvikling, at der er medier – tæt på borgerne – som skaber dialog og debat.

Det har også stor betydning, at borgerne – og ikke mindst de mediesvage borgere – har mulighed for både at komme til orde i medierne og selv at prøve kræfter med at arbejde med medierne. Det må påpeges, at mange medietalenter i dag faktisk har startet deres karrierer på en lokal græsrodsstation. På den måde er de lokale radio- og tv-stationer altså også et første og vigtigt led i den mediemæssige fødekæde. I øvrigt betyder regeringens forslag til forenkling af tilskudsordningen, at højskoler f.eks. ikke længere får mulighed for at tilbyde mediekurser. Men det er tilsyneladende ikke regeringens ønske at bevare en mangfoldighed i unges uddannelsesmuligheder på medieområdet.

Regeringen vil også fjerne must carry-bestemmelserne for lokal-tv. Hermed får mange borgere ikke længere mulighed for at se den lokale tv-station. De lokale tv-stationers æterbårne sendetidspunkter vil fortsat være placeret mellem 9 og 12 om formiddagen, som der hverken er mange seere til eller perspektiv i. Mindretallet ønsker at fastholde must carry-bestemmelserne og ønsker også at give lokal-tv mere attraktive sendetidspunkter.

Endelig finder mindretallet, at det virker temmelig besynderligt, at dette lovforslag, som indebærer en række omfattende ændringer af radio- og fjernsynsloven, der får stor betydning for ikke mindst de lokale radio- og tv-stationer, skal behandles kun få måneder før der skal påbegyndes forhandlinger om et nyt medieforlig. Ministeren skriver selv i sin redegørelse til Folketingets Kulturudvalg, at dele af den nuværende medieaftale er overhalet af beslutningen om at slukke for det analoge tv i 2009. Det kan altså risikeres, at de lovændringer, der her måtte blive vedtaget, nærmest ikke når at blive til bekendtgørelser, før det hele måske skal ændres en gang til.

Mindretallet undrer sig derfor over, at regeringen vælger at fremlægge disse forslag ved udløbet af den nuværende medieaftale i stedet for at se det i en større og bredere sammenhæng i de kommende medieforhandlinger.